

Adarsh Rattan and others v. State Bank of India
(M. M. Punchhi, J.)

(23) ਰਜ਼ੈਕ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪੈਕੇਟ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ, ਈਸ ਲਈ ਤੰਬਾਕੂ ਨੂੰ ਚਬਾਉਣ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਮਝੌਤਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(24) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਰੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਡੀ.. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.

ਆਦਰਸ਼ ਰਤਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1985

**ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2046 ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 12 - 1985 ਦੀ ਸੀ.ਆਈ.
1986 ਦਾ ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 862-ਸੀ**

27 ਨਵੰਬਰ 1986

**ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XXXIX)— ਧਾਰਾ 211 ਅਤੇ 212—
ਹਿੰਦੂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਆਕਤੀ—ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਿੱਚ ਪਏ ਬਕਸੇ ਨੂੰ
ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਰਸ—ਵਾਰਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ
ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ - ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।**

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 211 ਅਤੇ 212 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਰਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 212 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 212 ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਗ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਨਾਉਣ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਪਏ ਬਕਸੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)।

ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਮਈ, 1983 (ਡੀਕਰੀਗ) ਨੂੰ

Adarsh Rattan and others v. State Bank of India
(M. M. Punchhi, J.)

ਸੋਧ ਕੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ) ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਿ ਮੁਦਈ, ਲਾਕਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਚਾਰ ਲੱਖ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬਾਕਸ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ/ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣਗੇ।

(ਪਰਾ 11)

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼, ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 22, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2, 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 862-ਸੀ :

151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ (ਰੁ. 540.15 ਪੀ.) ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਇਹ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ.ਥਾਪਰ ।

ਆਰ.ਕੇ.ਛਿੱਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮਐਮ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)-

(1) ਇਹ ਇਹ ਹੈ? ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੂਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਤਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਹਨ . ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ: -

(2) ਇੱਕ ਵਜ਼ੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨ ਨੇ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜੁਲੰਦੂਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਬਕਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ , - ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ 22/563 ਵਿੱਚ ਦਰਜ

ਸੁਰੱਖਿਅਤ-ਜਮਾ ਰਸੀਦ ਨੰਬਰ 25/113 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਿਤੇ ਦਸੰਬਰ 1957 ਵਿਚ ਵਜ਼ੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਚੰਪਾ ਵਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, 23 ਸਤੰਬਰ 1963 ਨੂੰ ਚੰਪਾ ਵਤੀ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਜ਼ੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੀਲਬੰਦ ਬਕਸੇ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹੇ। ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੈ। ਚੰਪਾ ਵਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ 19 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 14 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸੀਲਬੰਦ ਬਕਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੇਫ਼-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਰਾਹਤ। ਇਤਫਾਕਨ ਉਹ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾਂ ਹਨ। ਇਕੱਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਹੀਂ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਚੰਪਾ ਵਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਕਦਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:-

1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਚੰਪਾ ਵਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹਨ?

ਓ.ਪੀ.ਪੀ

2. ਕੀ ਮੁਦਈ ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?

ਓ.ਪੀ.ਪੀ

3. ਕੀ ਇਹ ਸੂਟ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਓ.ਪੀ.ਪੀ

4. ਕੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?

ਓਪੀਡੀ"

(4) ਮੁਕੱਦਮੇ 1 ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ; ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮਸਲਾ, ਬਿਨਾਂ ਖੰਡਨ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਰਹਿਤ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ

Adarsh Rattan and others v. State Bank of India
(M. M. Punchhi, J.)

ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ (ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ।

(5) ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ, • ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੈਨਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਲਾਕਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਚਾਰ ਲੱਖ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬਾਕਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ।

(6) ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਸੀਲਬੰਦ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹਨ, ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਖੋਜ ਬੈਂਕ-ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(7) ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਹੁਣ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਅਣਪਛਾਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ

ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਾਰਸ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਪਿਆ ਬਕਸਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ। ਬੈਂਕ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(9) ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VIII ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਿਰਲੇਖ" ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 211 ਅਤੇ 212, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ:

-

"211. ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ— (1) ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪੱਤੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। .

(2) ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਹੰਮਦ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ, ਜੈਨ ਜਾਂ ਪਾਰਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।

(212) ਇੰਟੇਸਟੇਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। -(1) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(2) ਇਹ ਧਾਰਾ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਹੰਮਦ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ, ਜੈਨ, ਭਾਰਤੀ ਈਸਾਈ ਜਾਂ ਪਾਰਸੀ ਦੇ ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

(10) ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ,

Adarsh Rattan and others v. State Bank of India
(M. M. Punchhi, J.)

ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਐਗਜ਼ਿਕਿਊਟਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਕੋਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ

ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਇੰਟੈਸਟੇਟ ਵੈਸਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰਾਲ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵੀ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਆਦ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਹ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(11) ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਵਾਲਾ ਬਕਸਾ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਅਣਪਛਾਤੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 211 ਅਤੇ 212 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਰਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਉਪ-ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਦੋਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਇੰਟੈਸਟੇਟ। ਧਾਰਾ 211 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) 'ਤੇ ਬਣੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਬਚਣ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਧਾਰਾ 211 ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸੰਮਿਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੋਪਰਸੈਸਰੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨਿਰੰਤਰ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕੋਪਰਸੈਸਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕੋਪਰਸੈਸਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 211 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੰਕਾ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ

ਵਿਆਜਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 212 ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਗ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਏ ਬਕਸੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਥੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ IX ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 218 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮਰਥਤ ਹੈ: -

"218. ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਹੰਮਦ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ, ਜੈਨ ਜਾਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ। -(1) ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਹੰਮਦ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਜਾਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇ।

(3) ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਇਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਿੰਦੂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਵਾਰਸ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰ/ਦੇ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਹਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 264, 270, 273, 278 ਅਤੇ 281 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ

Adarsh Rattan and others v. State Bank of India
(M. M. Punchhi, J.)

ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ (ਉਪ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਦਾਲਤ) ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ. ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਧੇਰੇ ਤਰਤੀਬ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਲੀਆ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਵਾਰਸਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਵਿਕਲਪ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅੜਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(14) ਆਸੂ ਤੋਸ਼ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦਰ ਬੈਨਰਜੀ, (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਨੇ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਅਸਾਈਨ ਹਨ। ਵਾਰਸ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਸਨ, ਨਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ - ਪਾਲਿਸੀਆਂ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ। 212(2) ਬੇਬੋਦਰ ਨਾਥ ਦੱਤ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ - ਜਨਰਲ, (2) ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੁੱਲ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗੋਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ 'ਠੱਗ' ਅਤੇ ਇੱਕ 'ਠੱਗੀ' ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਵੈਧ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਨ! ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 212 ਅਤੇ 218 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੋਨਾਹਿਮ ਯੂਸਫ਼ v. ਇਸਲਾਮ ਅਮਾਨ ਸਾਲਾਹ, (3) ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉੱਥੇ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ।

(15) ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, ਮੇਨ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਬਨਾਮ ਨੀਲਮ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4) ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ,

(1) (1937) ਐਲਐਲਆਰ ਕੈਲ. 433.

(2) (1908) ILR 35, ਕੈਲ. 955

ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਲੀਬਿਤ ਸੀ, 1 ਨੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1985 ਦੇ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਲਈ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਹੈ। 1,52,124 , —ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 1986 ਦੇ CM ਨੰਬਰ 862-C ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 540.15 ਪੀ. ਬਕਸੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਵੈਲਯੂਅਰ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਗਏ ਖਰਚੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਗੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦਾ ਨੰਬਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੈਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੀਲਮ ਸ਼ਰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ , ਇੱਕ ਸੁਦੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਕਰ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ਼ ਧੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ, ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ

Adarsh Rattan and others v. State Bank of India
(M. M. Punchhi, J.)

ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਦੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦਾ ਪਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਕਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਤਤਕਾਲੀ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਅਦਾਲਤੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਾਲਟਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਥਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਹੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਬੇਸ਼ਕ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਲਈ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੈਂਕ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। - ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੀਲਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਿਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਹੋਰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਤੇ iacts ਵੀ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰੂਏਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, 'ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਈਆ ਖਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਣਉੱਚਿਤ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੀਅਸ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਏ ਤੋਂ 11 01 ਮੈਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਰਿਆਇਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਲਾਹਕਾਰ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਰੋਰ ਟੀਨੇ ਸਵਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਕੰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ। ਤਨੂ, ਸਵੇਰੇ 1 ਵਜੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੈਂ ਓਆਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਵਿਕਰੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਕਸ ਆਰਟੀਐਸ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੱਖ. 26 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਚੂਨਾ। ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਓਸਿੰਘਿੰਗ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੱਸ ਦਈਏ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਕਮ ਜਾਂ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਗਿਆਨੀ ਓਇ ਤਨੇ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੇ ਲੇਖ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਮੁਦਈ-ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸੇ ਨਿਯਮਾਂ

ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ 2 ਲੱਖ. ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ- I'te ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਬਾਂਡ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ। ਇਹ ਬੈਨਕਸ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਆਦਿ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਕਾਇਮ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 540.15 ਪੀ., ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਖਰਚੇ ਆਦਿ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

Adarsh Rattan and others v. State Bank of India
(M. M. Punchhi, J.)

ਡੀ. ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਗੁਲਾਟ II - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸੰਤੋਸ਼ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,- ਜਵਾਬਦੇਹ।

1986 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1806

8 ਦਸੰਬਰ 1986

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ (1985 ਦੇ II) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ — ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (hh), 13(3)(l)(i), 13-A ਅਤੇ 18-A ਅਤੇ B — ਸੂਬਾਈ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ (1887 ਦਾ IX) — ਸੈਕਸ਼ਨ 17 — ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ V) — ਆਰਡਰ 50, ਧਾਰਾ (ਬੀ), ਨਿਯਮ 1 — ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ:

- (i) 1985 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਵਿੱਚ "ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਅਤੇ "ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3)(a) ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ "ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ' ਅਤੇ "ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ"। (i) ਐਕਟ ਦਾ;
- (ii) ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(hh) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ "ਨਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ" ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਰਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (iii) ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ "ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਡੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਪੋਤੇ-

ਪੋਤੀਆਂ।